

การประเมินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ The Was to Evaluate the Project of Producing Short Films to Promote Knowledge and Morality Leading to Professionals

จำนงค์ เพียกขุนทด¹
Chamnong Peakkhunthod

บทคัดย่อ

การประเมินครั้งนี้ ผู้ประเมินมุ่งประเมินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ โดยประยุกต์แบบจำลองของ CIPPIEST MODEL ใน 8 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายโยงความรู้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแปรง จำนวน 20 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า การประเมินความคิดเห็นต่อโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ ในภาพรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความยั่งยืน มีการดำเนินงานสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านประสิทธิผล และด้านกระบวนการ ตามลำดับ

คำสำคัญ: การผลิตสื่อภาพยนตร์สั้น; ส่งเสริมความรู้

Abstract

This assessment The appraiser aims to assess the project of producing short films to promote knowledge and morality leading to professionals. The objective was to evaluate the project of producing short films to promote knowledge and morality leading to professionals. by applying the model of CIPPIES MODEL in 8 areas as follows Context aspect Context aspect Import factor Process, Productivity, Impact, Effectiveness Sustainability and knowledge transfer The target group used in this study were 20 teachers and educational personnel of Ban Praeng School, using a

Received: 2022-08-12 Revised: 2022-09-18 Accepted: 2022-09-21

¹ ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านแปรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5
Director of Ban Brush School Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office 5.
Corresponding Author e-mail: aphinant.jais@gmail.com

questionnaire as a data collection tool. The statistics used to analyze the data were number, percentage, mean, and standard deviation. The results found that; The assessment of opinions towards the short film production project to promote knowledge and morals leading to professionalism in overall performance was at the highest level. When considering each aspect, it was found that the sustainability aspect It has the highest performance first. The operation was at the highest level, followed by effectiveness. and process side, respectively.

keywords: Project of Producing Short Films; Promote Knowledge

1. ความนำ

ภาพยนตร์สั้น สื่อเทคโนโลยีอีกหนึ่งประเภทที่กำลังได้รับความนิยมในวงการการศึกษา มีการนำภาพยนตร์มาใช้ในการจัดการเรียนรู้สถานศึกษาเพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านการเปิดฉายให้นักเรียนได้รับชมรวมถึงการผลิตภาพยนตร์สั้นภายในสถานศึกษาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้ประจวบกับในปัจจุบันมีการจัดประกวดภาพยนตร์สั้นในหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา ส่งผลให้สถานศึกษาตื่นตัวในการเรียนรู้ การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถนักเรียนทางด้านเทคโนโลยีและสื่อสารสะท้อนความคิดตามหัวข้อการประกวด ดังที่ วาจิมล เดชเกตุ (2551) ได้กล่าวว่า การผลิตภาพยนตร์สั้นเป็นหนึ่งในรูปแบบการผลิตภาพยนตร์ที่เกิดขึ้นพร้อมกำเนิดสื่อภาพยนตร์ การผลิตภาพยนตร์สั้นมีให้เลือกทั้งในระบบฟิล์มภาพยนตร์และระบบวีดิทัศน์ซึ่งสะดวกและประหยัดงบประมาณในการผลิต การสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นมีข้อจำกัดที่ทำทนายผู้ผลิตทั้งในเรื่องเวลาการนำเสนอและเนื้อหาหรือเหตุการณ์ในภาพยนตร์ที่จำกัดความยาวไม่เกิน 30 นาที การประกวดภาพยนตร์สั้นเป็นเวทีทำทนายและเป็นช่องทางสำคัญที่ทำให้ภาพยนตร์สั้นแพร่หลายไปสู่ผู้ชม เสมือนเป็นเวทีให้ผู้ผลิตภาพยนตร์สั้นก้าวสู่หนทางของผู้ผลิตภาพยนตร์มืออาชีพต่อไป ทางด้านสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน กระทรวงศึกษาธิการได้จัดโครงการพัฒนานักเรียนด้านการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อการเรียนรู้มาอย่างต่อเนื่องโดยเล็งเห็นว่า การพัฒนานักเรียนทางด้านเทคโนโลยีไอทีด้านการผลิตภาพยนตร์สั้นเป็นการเปลี่ยนบทบาทของเด็กและเยาวชน จากผู้บริโภคสื่อมาเป็นผู้ผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะ จะเป็นประโยชน์แก่เด็กและเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ไม่เพียงแต่สร้างความตระหนักและรู้ถึงขั้นตอนเบื้องหลังการผลิตสื่อแล้ว ยังเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่เหมาะสมแก่เด็กและเยาวชนด้วย ทั้งยังเป็นการปูพื้นฐานสู่อนาคตการเป็นผู้ผลิตสื่อ ในยุคที่การผลิตสื่อได้เปิดพื้นที่เสรีสำหรับทุกคน อันจะเป็นประโยชน์กับนักเรียนและเป็นเรื่องที่ตอบสนองตามจุดมุ่งหมายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมอย่างได้ผลนั้นควรใช้สื่อในการนำเสนอที่เหมาะสม ซึ่งสื่อมีบทบาทอย่างยิ่งในการถ่ายทอดคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ด้วยการสอดแทรกเนื้อหาจาก

การศึกษางานวิจัย พบว่า สื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ จดจำ เรื่องราวต่างๆ ได้มากขึ้น เข้าใจ

ในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิมและยังสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปในลักษณะที่คงทนถาวรมากขึ้นกว่าเดิม ภาพยนตร์สั้นในปัจจุบันกำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น เพราะเป็นสื่อที่แปลกใหม่ซึ่งจะเห็นได้ว่าภาพยนตร์สั้นในปัจจุบันเริ่มเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายมากขึ้น ภาพยนตร์สั้นเป็นสื่อที่ให้ความบันเทิง

ใช้ระยะเวลาในการรับชมไม่ยาวจนเกินไป เกิดเป็นแรงบันดาลใจสร้างสรรค์สิ่งดี เป็นการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น เป็นสิ่งสะท้อนเรื่องราวทางสังคม การเมือง เหตุการณ์ปัจจุบัน มีข้อคิดสอนใจในการรับชมและยังสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื้อหาหลักของการสร้างภาพยนตร์จะเน้นให้คุณค่าทางด้านความบันเทิงเป็นหลักซึ่งอาจจะมี การนำเสนอเรื่องเชิงข้อเท็จจริงและจินตนาการปะปนกันอยู่บ้าง เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความตื่นตาตื่นใจทั้งดนตรีเสียงเพลง ความสนุกสนาน ความตลกขบขันและเทคนิคการสร้างเพื่อมุ่งเน้นความน่าสนใจในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ชม

โดยมีจุดประสงค์ให้เกิดแรงกระตุ้นหรือแรงบันดาลใจเพื่อให้เกิดความสามัคคี สร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้นช่วยให้ผู้ชมเข้าใจสังคมได้ดียิ่งขึ้น สามารถโน้มน้าวผู้ชมให้เกิดความรู้สึกลอยตามกับเนื้อหาของภาพยนตร์สั้น เรื่องนั้นๆ (ณัฐธิดา จันทะระ, 2560)

โรงเรียนบ้านแปรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5 ได้รับคัดเลือกให้ดำเนินการตามโครงการส่งเสริมเด็กเป็นรายบุคคล เพื่อความเป็นผู้นำในศตวรรษที่ 21 หรือโรงเรียนอัจฉริยะจรรยา โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศและมีผลิตภาพในสาขาที่ถนัดและสนใจ เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยบูรณาการกับวิถีพอเพียงตามบริบทภูมิสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมพื้นถิ่น เน้นความคิดสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ซึ่งโครงการโรงเรียนอัจฉริยะจรรยา จำนวน 12 โรงเรียนทั่วประเทศ มีการแข่งขันและประกวดกิจกรรมทางวิชาการ

โดยกิจกรรมภาพยนตร์สั้นเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีการประกวดและส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียน ดังนั้น โรงเรียนบ้านแปรง จึงส่งกิจกรรมภาพยนตร์สั้นเข้าประกวดในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 เป็นต้นมา ซึ่งได้รับรางวัลระดับประเทศหลายรางวัล โรงเรียนบ้านแปรงมีความต้องการที่จะขยายองค์ความรู้ วิธีการผลิตภาพยนตร์สั้นให้กับนักเรียนมากขึ้น ซึ่งภาพยนตร์สั้นมีเป้าหมายสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิด และทักษะด้านเทคโนโลยี ตลอดจนเป็นการสร้างความตระหนัก และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับผู้เรียน และทำให้ครูได้ปรับแนวทางการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเห็นและปฏิบัติจากประสบการณ์จริง มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น รวมถึงเป็นการเตรียมผู้เรียนไทยสู่ศตวรรษที่ 21 ดังนั้น เพื่อให้การผลิตสื่อภาพยนตร์สั้น สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีการยกระดับการเรียนรู้ และลดการเหลื่อมล้ำทางการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายกับรัฐบาลที่ให้ความสำคัญอย่างมากกับการพัฒนา

“ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์”ที่จะต้องมุ่งเน้นการสร้างจินตนาการ การคิดวิเคราะห์ และการคิดเชิงสร้างสรรค์ โดยนโยบายสำคัญส่วนหนึ่งได้แก่

“การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ต้องมุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้มีความเข้าใจ และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้ สถานการณ์จริง ในชีวิตประจำวันและสามารถนำไปใช้ในการทำงาน การแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องได้อีกด้วย จึงได้จัดให้มีโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรม นำสู่มีอาชีพนี้ขึ้น (โรงเรียนบ้านแปรง, 2564)

ดังนั้นผู้ศึกษาเห็นว่าภาพยนตร์สั้นมีเป้าหมายสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิด และทักษะด้านเทคโนโลยี ตลอดจนเป็นการสร้างความตระหนัก และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับผู้เรียน และทำให้ครูได้ปรับแนวทางการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเห็นและปฏิบัติจากประสบการณ์จริง มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น รวมถึงเป็นการเตรียมผู้เรียนไทยสู่ศตวรรษที่ 21 ดังนั้น เพื่อให้การผลิตสื่อภาพยนตร์สั้น สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีการยกระดับการเรียนรู้ และลดการเหลื่อมล้ำทางการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายกับรัฐบาลที่ให้ความสำคัญอย่างมากกับการพัฒนา “ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์”ที่จะต้องมุ่งเน้นการสร้างจินตนาการ การคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงสร้างสรรค์ โดยนโยบายสำคัญส่วนหนึ่งได้แก่ “การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ต้องมุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้ มีความเข้าใจ และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้ สถานการณ์จริง ในชีวิตประจำวันและสามารถนำไปใช้ในการทำงาน จึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ โดยการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อหาแนวทางในการออกแบบ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้นสำหรับนักเรียน โดยปรับปรุงกระบวนการออกแบบ กระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นขึ้นใหม่ เพื่อนำมาออกแบบกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นให้มีความเป็นรูปธรรมและมีรายละเอียดเพียงพอเหมาะสม เพื่อสร้างคู่มือกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้น

ส่งผลต่อการพัฒนานักเรียนเพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันเทคโนโลยีสามารถนำเทคโนโลยีมาสร้างสรรค์ผลงานภาพยนตร์สั้นด้วยตัวนักเรียนเอง อันเป็นการส่งเสริมทักษะของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ประเมินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรม นำสู่มีอาชีพเพื่อเป็นการกำกับ ติดตามผลการดำเนินการโครงการ โดยผู้ประเมินได้ประยุกต์ใช้รูปแบบแบบชิปโมเดล (CIPP Model) (Stufflebeam, 1983) มาประเมินโครงการเพื่อนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ในการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนา หรือปรับปรุงการดำเนินโครงการ ตลอดทั้ง นำข้อมูลสารสนเทศที่ได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นอย่างมีคุณภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ โดยประยุกต์แบบจำลองของ CIPPIEST MODEL ใน 8 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายโยงความรู้

3. ขอบเขตการวิจัย

การประเมินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ มีขอบเขตของการประเมิน ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแปรง จำนวน 20 คน (โรงเรียนบ้านแปรง, 2565)

1.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแปรง จำนวน 20 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ขอบเขตเนื้อหา

การประเมินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ โดยประยุกต์แบบจำลองของ CIPPIEST MODEL ใน 8 ด้าน ได้แก่

1. ด้านบริบท
2. ด้านปัจจัยนำเข้า
3. ด้านกระบวนการ
4. ด้านผลผลิต
5. ด้านผลกระทบ
6. ด้านประสิทธิผล
7. ด้านความยั่งยืน
8. ด้านการถ่ายโยงความรู้

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การประเมินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ ระหว่างปีการศึกษา 2561 ถึง ปีการศึกษา 2564

กรอบแนวคิดการประเมิน

กรอบแนวคิดการประเมินในการประเมินโครงการ โดยมากมักมีรูปแบบ (Model) ต่างๆ เพื่อการประเมินโครงการตามแนวคิดของ Stufflebeam (1983) ที่เรียกว่า CIPP Model การประเมินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพในครั้งนี้ ผู้

ประเมินใช้รูปแบบการประเมินของ Stufflebeam ที่มีชื่อ เรียกว่า CIPP Model และต่อมาขยายผลที่ผลิตเป็น IEST อีกจึงเป็น CIPPIEST Model เป็น แนวทางในการประเมินโดยมีรายละเอียดดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553)

รูปแบบการประเมิน ผู้ประเมินจึงใช้รูปแบบการประเมินของ Stufflebeam (1983) เป็นแนวทางในการประเมินโครงการ เนื่องจากรูปแบบการประเมินแบบ CIPPIEST Model เป็นรูปแบบการประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบทุกด้านของโครงการอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบไม่เน้นการวิเคราะห์จุดใดจุดหนึ่ง แต่เป็นรูปแบบการประเมินที่มีความต่อเนื่องทำให้ได้ข้อมูลครบถ้วน ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจพิจารณาเกี่ยวกับโครงการ โดยจะพิจารณาใน 8 ด้าน ดังนี้

1. การประเมินบริบท (C : Context Evaluation) เป็นการประเมินความสอดคล้องชัดเจน ของวัตถุประสงค์โครงการ ได้แก่ ความต้องการ ความจำเป็นของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ และวัตถุประสงค์ของโครงการ ความสอดคล้องของโครงการกับสภาพปัญหาของพื้นที่

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (I : Inputs Evaluation) เป็นการประเมินความพอเพียงของทรัพยากร ต่อการดำเนินโครงการ ได้แก่ ความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ความพร้อมของงบประมาณ และความพร้อมของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์รวมทั้งเทคโนโลยี

3. การประเมินกระบวนการ (P : Process Evaluation) เป็นการประเมินความเหมาะสม ของโครงการ ได้แก่ กระบวนการบริหารจัดการ กิจกรรมการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการการมีส่วนร่วมของประชาชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการนิเทศ ควบคุม กำกับ การดำเนินงาน และการแก้ไขปัญหา

4. การประเมินผลผลิต (P : Products Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือความต้องการ เป้าหมายที่กำหนดไว้ในโครงการระดับความสำเร็จของการดำเนินงาน

5. การประเมินด้านผลกระทบ (I : Impact Evaluation) เป็นการประเมินผลงาน หรือ ผล

ที่เกิดจากโครงการและนำไปใช้การทำงานหรือพัฒนาหน่วยงานให้ดียิ่งขึ้น เช่น การผลิตและเผยแพร่ งานวิจัย หรือผลงานทางวิชาการ การยอมรับจากชุมชนและสังคม

6. การประเมินด้านประสิทธิผล (E : Effectiveness Evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้น

กับผู้ร่วมโครงการ โดยตรงหลังจากจบโครงการ ได้แก่ ความมั่นใจในองค์กร ความรู้ที่มีอยู่ ความเชี่ยวชาญ ประสิทธิภาพด้านวิชาการ ด้านการสร้างความสัมพันธ์ การดำเนินงานที่คุ้มค่า และด้านการริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นต้น

7. การประเมินด้านความยั่งยืน (S : Sustainability Evaluation) เป็นการประเมินความรู้ ความสามารถของผู้ร่วมโครงการ ในการนำความรู้ที่ได้จากการโครงการไปพัฒนางาน หรือ เชื่อมโยง ความรู้ที่ได้ไปสู่การทำงานหรือพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ๆ

8. การประเมินด้านการถ่ายโอนความรู้ (T : Transportability Evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดกับผู้ร่วมโครงการในการถ่ายทอดความรู้ หรือขยายองค์ความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมโดยการประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีใหม่ที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน การปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา

4. การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินโครงการ

1. ความหมายของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการเป็น “ศาสตร์ประยุกต์ (Applied Science)” หรือเป็น “วิทยาการประยุกต์” ที่เกิดจากการผสมผสานของศาสตร์หลายแขนง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีแนวคิดและวิธีการที่ผูกพันกับวิชาการสาขาเศรษฐศาสตร์เป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาเฉพาะคำว่า “การประเมินโครงการ” แล้วอาจบอกได้ว่าเป็นคำผสมของคำสองคำคือคำว่า “การประเมิน” กับคำว่า “โครงการ” ซึ่งทั้งสองคำต่างก็มีความหมายหรือคำจำกัดความเฉพาะของตนเอง

“การประเมิน” หรือ “การประเมินผล” มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Evaluation” ซึ่งหมายถึง กระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจดำเนินการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีความหมายเกี่ยวเนื่องกับคำอื่น ๆ อีกหลายคำ เช่น การวิจัย (Research) การวัดผล (Measurement) การตรวจสอบรายงานผล (Appraisal) การควบคุมดูแล (Monitoring) การประมาณการ (Assessment) และการพิจารณาดัดสิน (Judgment) เป็นต้น ซึ่งคำดังกล่าวอาจสรุปเป็นความหมายหรือคำจำกัดความร่วมกันได้ว่า เป็นการประมาณค่าหรือการประมาณผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานโดยอาศัยข้อมูลที่ได้ เก็บรวบรวมด้วยวิธีการสอบถาม ทดสอบ สังเกต และวิธีการอื่น ๆ แล้วทำการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจว่า การดำเนินงานนั้นมีคุณค่าหรือบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานนั้นมากน้อยเพียงใด (พิสนุ พองศรี, 2551)

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้ให้คำจำกัดความของ “โครงการ” ว่าหมายถึง แผนหรือเค้าโครงที่กำหนดไว้ โครงการเป็นศัพท์ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Project” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งหรือระดับหนึ่งของแผนงาน (Plan) และในบางตำราถือว่ามีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “Program” ซึ่งหมายถึงแผนงานที่มีรายละเอียดในการปฏิบัติงานชัดเจน ฉะนั้นจึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าโครงการคือ Project หรือ Program ความหมายของโครงการและรายการปฏิบัติงาน (รัตนะ บัวสนธ์, 2540)

โดยคำว่า “การประเมิน” หรือ “การประเมินผล” รวมกับคำว่า “โครงการ” จึงเป็นคำศัพท์ทางวิชาการโดยเฉพาะว่า การประเมินโครงการ (Project or Program Evaluation) มีความหมายดังนี้

การประเมินโครงการ หมายถึง การตรวจสอบวัตถุประสงค์ของโครงการว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ และบรรลุถึงเป้าหมายนั้นด้วยมากน้อยเพียงใด

การประเมินโครงการ เป็นกระบวนการในการพิจารณาวิเคราะห์ถึงคุณลักษณะและคุณภาพของโครงการ

การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือการใช้วิธีการวิจัยเพื่อหาข้อมูลที่เป็นจริงและมีความเชื่อถือได้ของโครงการ แล้วพิจารณาตัดสินว่าโครงการนั้นบรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือไม่และด้วยคุณภาพของความสำเร็จนั้นเป็นเช่นใด

การประเมินโครงการหมายถึงการประมาณค่าการดำเนินงานของกิจกรรมใด ๆ อย่างมีระบบเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานนั้นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต (รัตนะ บัวสนธ์, 2540)

จากความหมายดังกล่าวแล้วอาจสรุปได้ว่าการประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลของการดำเนินโครงการ และพิจารณาแบ่งชี้ให้ทราบถึงจุดเด่นหรือจุดด้อยของโครงการนั้นอย่างมีระบบแล้วตัดสินใจว่าจะปรับปรุงแก้ไขโครงการนั้นเพื่อการดำเนินงานต่อไปหรือจะยุติการดำเนินงานโครงการนั้นเสีย

2. ความสำคัญของการประเมินโครงการ

การพัฒนาของโลกทางด้านวัตถุได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ด้วยกิจกรรมอันสลับซับซ้อนมากมายและผลของการพัฒนาทางด้านวัตถุนี้เอง ก่อให้เกิดผลสะท้อนหรือผลกระทบอย่างมากต่อจิตใจของพลโลก จึงทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาจิตใจของมนุษย์โลกควบคู่กันด้วย ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังให้มนุษย์โลกได้ใช้ความเจริญทั้งทางด้านวัตถุและการพัฒนาการทางด้านจิตใจให้สอดคล้องกันไปและมนุษย์โลกเหล่านั้นอยู่รวมกันด้วยความสงบสุขแบ่งปันและใช้ประโยชน์ของ

ความเจริญร่วมกันและมีความเข้าใจที่ดีต่อกัน

โครงการอันมากมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการเกษตร การสาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยและอื่น ๆ เพื่อพัฒนาความเจริญดังกล่าวแล้วต้องใช้จ่ายทรัพยากรเป็นจำนวนมาก ทั้งที่เป็นเงิน วัสดุ อุปกรณ์และกำลังคน โครงการบางโครงการมีประโยชน์มากและเห็นคุณค่าอย่างชัดเจน โครงการบางชนิดเมื่อกระทำไปแล้วไม่เกิดประโยชน์และคุณค่าแต่ประการใดการที่จะตัดสินใจจะบุงไปว่าโครงการใดมีประโยชน์มีคุณค่าหรือมีประโยชน์มากน้อยเพียงใดย่อมจะต้องมีการพิสูจน์วิเคราะห์ โดยเครื่องมือที่ใช้ก็คือศาสตร์ที่ว่าด้วยการประเมินโครงการ (สมคิด พรหมจ้อย, 2552)

การประเมินโครงการอย่างมีระบบย่อมจะมีส่วนช่วยให้ผู้บริหารโครงการได้ตระหนักถึงคุณภาพของโครงการที่กำหนดขึ้นไว้ว่าจะสามารถตัดสินใจในการดำเนินการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงโครงการให้มีความถูกต้องเหมาะสมและส่งผลให้โครงการนั้นดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพบรรลุถึงเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกประการ

การประเมินโครงการมีความมุ่งหมายและมีความสำคัญตามความคิดเห็นของนักวิชาการในหลายแง่หลายมุมดังต่อไปนี้เช่น Mitchell เห็นว่าการประเมินโครงการมีความมุ่งหมายที่สำคัญ 3 ประการคือ เพื่อแสดงผลการพิจารณาถึงคุณค่าของโครงการเพื่อช่วยให้ผู้ตัดสินใจมีการตัดสินใจที่ถูกต้องขึ้นและเพื่อการบริการข้อมูลแก่ฝ่ายการเมืองเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย

การประเมินโครงการมีความมุ่งหมายเฉพาะเพื่อแสดงให้เห็นถึงเหตุผลที่ชัดเจนของโครงการอันเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการตัดสินใจ ว่าลักษณะใดของโครงการมีความสำคัญมากที่สุด ซึ่งจะต้องทำการประเมินเพื่อการหาประสิทธิผลและข้อมูลชนิดใดที่จะต้องเก็บรวบรวมไว้เพื่อการวิเคราะห์เพื่อรวบรวมหลักฐานความเป็นจริงและข้อมูลที่จำเป็นเพื่อนำไปสู่การพิจารณาถึงประสิทธิผลของโครงการเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การสรุปผลของโครงการเพื่อการตัดสินใจว่าข้อมูลหรือข้อเท็จจริงใดที่สามารถนำมาใช้ได้และเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในการพัฒนาปรับปรุง

โครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อนึ่งพึงระลึกเสมอว่าการประเมินโครงการมิได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพิสูจน์หรือตรวจสอบโครงการแต่เป็นการกระทำเพื่อปรับปรุงแก้ไขส่วนบกพร่องของโครงการเป็นสำคัญดังข้อเขียนของ Stufflebeam ที่ว่า “ความมุ่งหมายที่สำคัญของการประเมินโครงการมิใช่เพื่อการพิสูจน์ แต่เพื่อการปรับปรุง (The Most Important Purpose of Program Evaluation is Not to Prove But to Improve)” จากความมุ่งหมายของการประเมินโครงการดังที่ได้กล่าวสามารถกล่าวเป็นข้อสรุป ที่แสดงถึงความสำคัญหรือคุณประโยชน์ของการประเมินโครงการได้ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2540)

2.1 การประเมินจะช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์และมาตรฐานของการดำเนินงานมีความชัดเจนขึ้นกล่าวคือก่อนที่จะโครงการจะได้รับการสนับสนุนให้นำไปใช้ย่อมจะได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียดจากผู้บริหารและผู้ประเมินส่วนใดที่ไม่ชัดเจนเช่นวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานในการดำเนินงานหากขาดความแน่นอนแจ่มชัดจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องชัดเจนเสียก่อน ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าการประเมินโครงการมีส่วนช่วยทำให้โครงการมีความชัดเจนและสามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้อย่างได้ผลมากกว่าโครงการที่ไม่ได้รับการประเมิน

2.2 การประเมินโครงการช่วยให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างคุ้มค่าหรือเกิดประโยชน์เต็มที่ทั้งนี้เพราะการประเมินโครงการจะต้องวิเคราะห์ทุกส่วนของโครงการข้อมูลใดหรือปัจจัยใดที่เป็นปัญหาจะได้รับการจัดสรรให้อยู่ในจำนวนหรือปริมาณที่เหมาะสมเพียงพอแก่การดำเนินงานทรัพยากรที่ไม่จำเป็นหรือมีมากเกินไปจะได้รับการตัดทอน และทรัพยากรใดที่ขาดก็จะได้มีการจัดหาเพิ่มเติม ฉะนั้นการประเมินโครงการจึงมีส่วนที่ทำให้การใช้ทรัพยากรของโครงการเป็นไปอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ

2.3 การประเมินโครงการช่วยให้แผนงานบรรลุวัตถุประสงค์ ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าโครงการเป็นส่วนหนึ่งของแผน ดังนั้นเมื่อโครงการได้รับการตรวจสอบวิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไขให้ดำเนินการไปด้วยดี ย่อมจะทำให้แผนงานดำเนินไปด้วยดีและบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หากโครงการใดโครงการหนึ่งมีปัญหาในการนำไปปฏิบัติย่อมกระทบกระเทือนต่อแผนงานทั้งหมดโดยส่วนรวม ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้เช่นเดียวกันว่าหากการประเมินโครงการมีส่วนช่วยให้โครงการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมหมายถึงการประเมินโครงการมีส่วนช่วยให้แผนงานบรรลุถึงวัตถุประสงค์และดำเนินงานไปด้วยดีเช่นเดียวกัน

2.4 การประเมินโครงการมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาอันเกิดจากผลกระทบ (Impact) ของโครงการและทำให้โครงการมีข้อที่ก่อให้เกิดความเสียหายลดน้อยลง ดังตัวอย่างโครงการเขื่อนน้ำโจนซึ่งในการสร้างถนนเพื่อไปสู่สถานที่สร้างเขื่อนนั้นต้องผ่านป่าไม้ธรรมชาติ ทำให้เกิดการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าและสัตว์ป่าหลายชนิดอาจต้องสูญพันธุ์การประเมินโครงการจะช่วยให้เกิดโครงการป้องกันรักษาป่า และโครงการอนุรักษ์และอพยพสัตว์ป่าขึ้นเพื่อการแก้ปัญหาเป็นต้น ด้วยตัวอย่างและเหตุผลดังกล่าวจึงถือได้ว่าการประเมินโครงการมีส่วนในการช่วยแก้ปัญหาได้

2.5 การประเมินโครงการมีส่วนช่วยอย่างสำคัญในการควบคุมคุณภาพของงาน ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าการประเมินโครงการเป็นการตรวจสอบและควบคุมชนิดหนึ่งซึ่งดำเนินงานอย่างมีระบบและมีความเป็นวิทยาศาสตร์อย่างมาก ทุกอย่างของโครงการและปัจจัยทุกชนิดที่ใช้ในการดำเนินงานจะได้รับการวิเคราะห์อย่างละเอียดกล่าวคือทั้งข้อมูลนำเข้า (Inputs) กระบวนการ (Process) และผลงาน (Outputs) จะได้รับการตรวจสอบประเมินผลทุกขั้นตอนส่วนใดที่เป็นปัญหาหรือไม่มีคุณภาพจะได้รับการพิจารณาย้อนกลับ (Feedback) เพื่อให้มีการดำเนินงานใหม่จนกว่าจะเป็นไปตามมาตรฐานหรือเป้าหมายที่ต้องการ ดังนั้นจึงถือได้ว่าการประเมินผลเป็นการควบคุมคุณภาพของโครงการ

2.6 การประเมินโครงการมีส่วนในการสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติตามโครงการ เพราะการประเมินโครงการมิใช่เป็นการควบคุมบังคับบัญชาหรือสั่งการแต่เป็นการศึกษาวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงแก้ไขและเสนอแนะวิธีการใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติโครงการอันย่อมจะนำมาซึ่งผลงานที่ดีเป็นที่ยอมรับของผู้เกี่ยวข้องทั้งปวง โดยลักษณะเช่นนี้ย่อมทำให้ผู้ปฏิบัติมีกำลังใจ มีความพึงพอใจ และมีความตั้งใจกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานต่อไปและมากขึ้น ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าการประเมินโครงการมีส่วนอย่างสำคัญในการสร้างขวัญกำลังใจและความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

2.7 การประเมินโครงการช่วยในการตัดสินใจในการบริหารโครงการกล่าวคือการประเมินโครงการจะทำให้ผู้บริหารได้ทราบถึงอุปสรรคปัญหาข้อดีข้อเสียความเป็นไปได้และแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการโครงการโดยข้อมูลดังกล่าวแล้วจะช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจว่าจะดำเนินโครงการนั้นต่อไปหรือจะยุติโครงการนั้นเสีย นอกจากนั้นผลของการประเมินโครงการอาจเป็นข้อมูลอย่างสำคัญในการวางแผนหรือการกำหนดนโยบายของผู้บริหารและฝ่ายการเมือง

ดังนั้นการประเมินโครงการมีความสำคัญ คือ ช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจตัดปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงการให้ถูกต้องเหมาะสม ช่วยให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ลดปัญหาอันที่จะเกิดจากผลกระทบของโครงการ และการประเมินโครงการสามารถสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานได้อีกด้วย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ประเมินติดต่อขอความร่วมมือจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม
2. ผู้ประเมินรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ครบตามจำนวนที่กำหนด

3. จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และการวิเคราะห์เนื้อหา

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) แปลผลโดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2556) แล้วนำมาแปลความหมายด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของ ธาณินทร์ ศิลป์จารุ (2559) ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นในการดำเนินงานอยู่ในระดับ มากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในการดำเนินงานอยู่ในระดับ มาก

2.51-3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นในการดำเนินงานอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นในการดำเนินงานอยู่ในระดับ น้อย

1.00-1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นในการดำเนินงานอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ข้อคำถามปลายเปิด ผู้ประเมินได้นำมาจัดหมวดหมู่และเรียงลำดับของคำตอบ เพื่อนำไปวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในลักษณะความเรียง

3. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียงผสมกับตาราง

4. เกณฑ์ตัดสินผลการประเมิน ใช้เกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ที่กำหนดเกณฑ์การผ่านต้องได้ค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

7. สรุปผลการวิจัย

การประเมินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแปรง ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 มีอายุระหว่าง 31-50 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ตามลำดับ

2. การประเมินความคิดเห็นต่อโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ ในภาพรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความยั่งยืน มีการดำเนินงานสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านประสิทธิผล และด้านกระบวนการ ตามลำดับ สามารถสรุปผลการประเมินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ ดังนี้

2.1 ด้านบริบท ในภาพรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารมีความชัดเจนในการดำเนินโครงการ มีการดำเนินงานสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนโครงการ และรูปแบบการจัดทำโครงการภาพยนตร์สั้นฯ เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน ตามลำดับ

2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีแผนการนิเทศ และติดตามผลการดำเนินงาน มีการดำเนินงานสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ พื้นที่โรงเรียนมีเพียงพอ และมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินโครงการ และมีการมอบหมายงานได้อย่างเหมาะสมกับบุคลากรตามลำดับ

2.3 ด้านกระบวนการ ในภาพรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีการประเมินผล และสรุปผลการดำเนินงานตามโครงการและรายงานผลต่อผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง มีการดำเนินงานสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีการดำเนินการตามองค์ประกอบอย่างต่อเนื่อง และครอบคลุมทุกประเด็นสำคัญของโครงการ และมีการประเมินโครงการปีที่ผ่านมา เพื่อนำมาพัฒนาโครงการ ตามลำดับ

2.4 ด้านผลผลิต ในภาพรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีความรู้ในการผลิตภาพยนตร์สั้น มีการดำเนินงานสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สามารถมีอุปกรณ์ในการผลิตหนังสั้นอย่างเหมาะสม และมีการประชาสัมพันธ์ และจัดกิจกรรมของโครงการอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

2.5 ด้านผลกระทบ ในภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียน ครู และคนในชุมชน มีการดำเนินชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข มีการดำเนินงานสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนได้นำแนวทางการสร้างภาพยนตร์สั้นด้วยตนเอง และโครงการฯ ทำให้ระบบและกลไกการบริหารจัดการ การดำเนินกิจกรรมของโรงเรียนมีประสิทธิภาพตามลำดับ

2.6 ด้านประสิทธิผล ในภาพรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สามารถเป็นต้นแบบการดำเนินการผลิตภาพยนตร์สั้นอย่างมีคุณภาพ มีการดำเนินงานสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ โครงการภาพยนตร์สั้นฯ เป็นการดำเนินงานที่คุ้มค่า มีประโยชน์ และสามารถนำความรู้ที่ได้จากโครงการฯ มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ตามลำดับ

2.7 ด้านความยั่งยืน ในภาพรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จาก โครงการภาพยนตร์สั้นฯ ไปสู่การทำงานที่มีประสิทธิภาพ

มีการดำเนินงานสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ได้นำความรู้ที่ได้จากโครงการฯ ไปใช้พัฒนางานให้เข้ากับความต้องการของโรงเรียน และชุมชน และได้นำความรู้ที่ได้จากโครงการฯ ไปใช้ปรับปรุงแก้ไขงาน ให้เข้ากับความต้องการของโรงเรียนและชุมชนตามลำดับ

2.8 ด้านการถ่ายทอดความรู้ ในภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สามารถนำสิ่งที่ได้จากโครงการฯ ไปปรับใช้กับชุมชนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีการดำเนินงานสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา

คือสามารถถ่ายทอดและขยายองค์ความรู้ โครงการภาพยนตร์สั้นๆ ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนและโรงเรียน ตามลำดับ

8. ข้อเสนอแนะ

2.1 ควรทำการประเมินโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรม นำสู่มีอาชีพอย่างต่อเนื่อง และประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ คณะกรรมการของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูในโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ต่อโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

2.2 ควรศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานโครงการการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

2.3 ควรสร้างกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้โรงเรียนใกล้เคียงตามความสนใจ เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินโครงการ

9. เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2563). สถ.นำเทคโนโลยียกระดับการสอนออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ. 1 สิงหาคม 2565. สืบค้นจาก <http://www.dla.go.th>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). การเตรียมความพร้อมของกระทรวงศึกษาธิการก่อนเปิดภาคเรียน 1 สิงหาคม 2565. สืบค้นจาก <https://moe360.blog/2020/05/08/การเตรียมความพร้อมของกระทรวงศึกษาธิการ>.
- กัญญพิชญ์ ปวีดาภา. (2553). การคัดเลือกและฝึกฝนนักแสดงสำหรับหนังสั้นในมิติเพศวิถีโครงการ Thai Queer Short Film 1. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตรภาณุ อังสุสิกร และคณะ. (2563). การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- ชัต แก้วมณี. (2545). สภาพและปัญหาการจัดบริการความปลอดภัยในสถานศึกษาอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูชัย นิลสันเทียะ. (2554). การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนปากช่อง 2. นครราชสีมา : โรงเรียนปากช่อง 2.
- ณัฐธิดา จันท์ธะมะ. (2560). การสร้างอัตลักษณ์อีสานผ่านภาพยนตร์สั้นในเทศกาลภาพยนตร์อีสาน. วารสารนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมนิวส์, 4(2), 57-64.

- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2559). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : บิซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บำเพ็ญ ขวัญเพชร. (2554). การประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหัวป้อมนอก) เทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา. สงขลา : เทศบาลนครสงขลา.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2528). นโยบายและการวางแผน หลักการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์.
- พิสนุ ฟองศรี. (2551). เทคนิควิธีประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : พรอพเพอร์ตี้พริ้นท์.
- พีชะพะงา นีรัตติมานนท์. (2560). การออกแบบกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. 13(2), 82-108.